

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/16771.**

Benyújtás dátuma: **2021-07-19 08:37**

Parlex azonosító: **IIKG0NR30001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dudás Róbert (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Orbán Viktor, miniszterelnök**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Milyen eredményeket ért el a kormányzat az elmúlt 10 évben is csak stagnáló hevesi és nógrádi járások felzárkóztatása érdekében?"**

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Mintegy 32 évvel a rendszerváltásnak nevezett folyamat, illetve hazánknak az Európai Unióhoz történő csatlakozását követően 17 évvel fordulok személyesen Önhöz, azt tudakolva, hogy mikor hozhatjuk be a gazdasági hátrányunkat a nyugattal szemben, amely az elmúlt évtizedben sajnos a szomszédos államok vonatkozásában is aggasztó tendenciát mutat. Egykoron – nem is olyan régen – még a térségünkben is sokan átjártak vásárolni vagy akár ebédelni a Felvidékre, mert a kedvezőbb árak mellett a munkabéreink értéke is jobb volt. Miniszterelnök Úr a 90-es demokratikus választástól kezdve megszakítás nélkül országgyűlési képviselő, ebből a 15. évét viszi miniszterelnökként, az utolsó 11 évet a választási törvény értelmében kétharmados felhatalmazással. A legutóbbi évtized mérlege a magyar társadalom korábban nem látott mértékű megosztottsága, miután a NER legfőbb vezetőjeként a politikát háborúnak, a politikai riválist következetesen ellenségnek, a rendszerből kiábrándult egykori kormánypártiakat pedig árulónak tekinti.

A választások közeledtével engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét arra a sajnálatos tényre, miszerint az Eurostat adatai szerint hazánk kétharmada az Európai Unió legszegényebb térségei közé tartozik, beleértve az én szűkebb régiómat, értem ez alatt Hevest és Nógrádöt. Miniszterelnök Úr! Felénk tömegek élnek fizetéstől fizetésig, nyugdíjtól nyugdíjig, számolva a munkabér utalásáig vagy éppen a postás érkezéséig hátralévő napokat. Széles tömegek öltöznek turkálókából, veszik fel azokat a használt, de olcsó ruhákat, amelyeket tőlünk nyugatabbra levetettek magukról. Innen a fiatalok – fájdalom kimondani, de ez az igazság – menekülnek, a társadalom előregedik, a játszóterek kiürülnek, egyes-egyedül a kiszolgáltatottság, a postaládákba dobott politikai

kiadványok mennyisége, no meg a térség kormánypárti képviselőinek magánvagyonára mutat jelentős emelkedést. Márpedig ez nem jó. Tudomásom szerint Ön élt egy ideig Salgótarjánban, így tudhatja, hogy Nógrád pl. évtizedekkel ezelőtt is komoly lemaradásban volt. A helyzet pusztán annyit változott, hogy a szécsényi, bátonyterenyi és pásztói polgárok már nem a nyugati életszínvonalra vágytak, amelyet a korábbi ígérek szerint már rég el kellett volna érni, megelégednének azzal, ha helyben találnának a család megélhetését biztosító munkát. Ha lennének szociális bérlakások, ha a kilakoltatás réme nem fenyegetné őket, vagy éppen, ha a helyi benzinkutakon a MOL nem adná drágábban az üzemanyagot, mint azt pl. a miniszterelnök szülőfalujához közeli Bicskén teszi.

Miniszterelnök Úr! Ahogy a kálvinista Szabó Dezső megfogalmazta, korgó gyomorral még a Himnuszt sem lehet énekelni.

Kérem, foglalja össze, mit tett a miniszterelnöksége elmúlt 10 évében a kormányzat annak érdekében, hogy Heves megye pétervásárai, illetve Nógrád megye salgótarjáni, szécsényi, bátonyterenyi és pásztói járásai megkezdjék a felzárkózást egyelőre még nem is Európa demokratikus részéhez, hanem hazánk szerencsésebb régióihoz?

Várom megtisztelő tájékoztatását!

Tisztelettel:

Dudás Róbert